

A TANÁCS 1559/2007/EK RENDELETE

(2007. december 17.)

az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási terv létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Közösség 1997. november 14. óta szerződő fele az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezménynek ⁽²⁾.
- (2) Az atlanti tonhalfélék védelmére létrehozott nemzetközi bizottság (ICCAT) a 2006 novemberében tartott éves ülésén elfogadta az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalfajokra vonatkozó 15 éves helyreállítási terv létrehozásáról szóló 2006[05] sz. ajánlást.
- (3) Az állomány helyreállítása érdekében az ICCAT helyreállítási terve előírja a teljes kifogható mennyiségek fokozatos csökkentését a 2007 és 2010 közötti időszakban, egyes területeken és időszakokban halászati korlátozásokat vezet be, meghatározza a kékúszójú tonhal új, legkisebb fogható méretét, sport- és szabadidős horgászati tevékenységre vonatkozó intézkedéseket, valamint ellenőrzési intézkedéseket fogad el, és a helyreállítási terv hatékony végrehajtásának biztosítására rendelkezik a közös nemzetközi ellenőrzés rendszerének alkalmazásáról.
- (4) Az ICCAT ajánlásából eredő nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó ICCAT helyreállítási tervet a kékúszójútonhal-állomány helyreállítására vonatkozó többéves intézkedések végrehajtásáról szóló rendelet 2007-ben történő elfogadásáig ideiglenesen a 41/2007/EK rendeletnek az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság ajánlásában meghatározott, a kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási terv tekintetében történő módosításáról szóló, 2007. június 11-i 643/2007/EK rendelettel ⁽³⁾ hajtották végre.
- (5) Az ICCAT helyreállítási tervének folyamatos végrehajtását ezért a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK rendelet ⁽⁴⁾ 5. cikkének megfelelően kialakított helyreállítási terv létrehozásáról szóló tanácsi rendelettel kell biztosítani, amelyet 2008. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (6) Néhány, az ICCAT által a kékúszójú tonhalra vonatkozóan elfogadott technikai intézkedés a hosszú távon vándorló fajok egyes állományainak védelmét célzó technikai intézkedések megállapításáról és a 973/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. május 7-i 520/2007/EK rendelettel ⁽⁵⁾ már a közösségi jog részévé vált.
- (7) Az ICCAT helyreállítási tervének végrehajtására vonatkozó, e rendelet alapján elfogadott és a 643/2007/EK rendelet alapján ideiglenesen elfogadott intézkedéseket – kizárólag 2014. december 31-ig történő finanszírozásuk céljából – a 2371/2002/EK rendelet 5. cikke értelmében vett, a 643/2007/EK rendelet hatálybalépésének időpontjától érvényes helyreállítási tervnek kell tekinteni.
- (8) Az ICCAT által a kékúszójú tonhalra vonatkozóan elfogadott új technikai intézkedések elfogadása, valamint a fent említett rendelet elfogadása óta hatályban lévő jogszabályok naprakésszé tétele megkívánja az 520/2007/EK rendelet egyes rendelkezéseinek elhagyását, amelyek helyébe e rendelet rendelkezései lépnek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet az atlanti tonhalfélék védelmére létrehozott nemzetközi bizottság (ICCAT) által a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozóan előterjesztett többéves helyreállítási terv Közösség általi alkalmazásával kapcsolatos általános szabályokat határozza meg. E rendelet az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozik.

⁽¹⁾ 2007. november 15-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 162., 1986.6.18., 33. o.

⁽³⁾ HL L 151., 2007.6.13., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o. A legutóbb a 865/2007/EK rendelettel (HL L 192., 2007.7.24., 1. o.).

⁽⁵⁾ HL L 123., 2007.5.12., 3. o.

Az említett helyreállítási terv célja a maximális, legalább 50 %-os valószínűséggel fenntartható hozamnak (MFH) megfelelő biomassza elérése.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „szerződő felek”: az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény szerződő felei, valamint az együttműködő nem szerződő felek, egyéb jogi személyek és halászatot folytató jogalanyok;
- b) „halászhajó”: bármely olyan hajó, amelyet a tonhalállományok kereskedelmi kiaknázására használnak vagy szánnak, beleértve a halfeldolgozó hajókat, a szállítóhajókat, vontatóhajókat és az átrakodásban részt vevő hajókat is;
- c) „közös halászati művelet”: kettő vagy több, különböző szerződő felek vagy különböző tagállamok lobogója alatt közlekedő hajó közötti művelet, melynek során az egyik hajó fogása teljes egészében vagy részben egy vagy több másik hajónak tulajdonítható;
- d) „átszállítás”: bármely olyan tevékenység, amelynek során kékúszójú tonhalat helyeznek át:
- i. a halászhajóról egy kékúszójú tonhalat hizlaló gazdaságba, beleértve a szállítás során elpusztult vagy kiszabdult halakat is;
- ii. egy kékúszójú tonhalat hizlaló gazdaságból vagy tonhalcsapdából halfeldolgozó hajóra, szállítóhajóra vagy a partra;
- e) „tonhalcsapda”: olyan rögzített halászeszköz, amely a tengerfenékhez van horgonyozva, és amelyre általában a halat egy zárt részbe terelő vezetőhálót szerelnek;
- f) „ketreces haltartás”: olyan módszer, amelynek során az élő kékúszójú tonhalat nem a fedélzeten tárolják, ide tartozik a hizlalás és a tenyésztés is;
- g) „hizlalás”: az a folyamat, amely során a kékúszójú tonhalat rövid ideig (2–6 hónapig) ketrechen tartják, elsősorban a hal zsírtartalmának növelése érdekében;
- h) „tenyésztés”: az a folyamat, amelynek során a kékúszójú tonhalat egy évnél hosszabb ideig ketrechen tartják a teljes biomassza növelése céljából;
- i) „átrakodás”: egy halászhajó fedélzetén lévő kékúszójú tonhal egy részének vagy egészének egy másik halászhajóra történő átrakodása;
- j) „halfeldolgozó hajó”: olyan hajó, amelynek fedélzetén a halászati termékeken csomagolásuk előtt egy vagy több műveletet végeznek el az alábbiak közül: filézés vagy darabolás, fagyasztás és/vagy feldolgozás;
- k) „sporthorgászat”: olyan nem kereskedelmi célú halászati tevékenység, amelynek résztvevői egy nemzeti sportszervezethez tartoznak, vagy nemzeti sportengedéllyel rendelkeznek;
- l) „szabadidős horgászat”: olyan nem kereskedelmi célú halászati tevékenység, amelynek résztvevői nem tartoznak nemzeti sportszervezethez, vagy nem rendelkeznek nemzeti sportengedéllyel;
- m) „Task II.”: a Task II. módszer az ICCAT által az „Atlanti tonhalak és tonhalszerű halak helyszíni statisztikai és mintavételi kézikönyvében” (harmadik kiadás, ICCAT, 1990) meghatározottak szerint;
- n) „szállítóhajó”: olyan hajó, amely vadon élő egyedeket vesz át és szállít hizlaló vagy tenyésztő gazdaságokba.

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

3. cikk

Teljes kifogható mennyiségek (TAC-k)

Az ICCAT által az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozóan a szerződő felek számára meghatározott teljes kifogható mennyiségek a következők:

— 2008-ban: 28 500 tonna,

— 2009-ben: 27 500 tonna,

— 2010-ben: 25 500 tonna.

Amennyiben azonban az ICCAT keretében új TAC-szintekről határoznak, a Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel módosíthatja az első bekezdésben meghatározott TAC-értékeket.

4. cikk

(1) Minden egyes tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy hajóinak és tonhalcsapdáinak halászati erőfelfejtése arányban álljon az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozóan az említett tagállam rendelkezésére álló halászati lehetőségekkel.

(2) Minden egyes tagállam éves halászati tervet készít azokra a hajókra és tonhalcsapdákra vonatkozóan, amelyek kékúszójú tonhal halászatára szolgálnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren. Azok a tagállamok, amelyek esetében a kékúszójú tonhalra vonatkozó kvóta a közösségi kvóta 5 %-a alatt van, halászati tervükben a kvótagazdálkodásra irányuló egyedi módszert fogadhatnak el, mely esetben a (3) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók.

(3) Az éves halászati terv meghatározza:

- a) többek között a 12. cikkben említett listán szereplő és 24 métert meghaladó hosszúságú hajókat, továbbá a számukra kiosztott egyéni kvótákat;
- b) a 24 méternél kisebb hosszúságú hajók és a tonhalcsapdák esetében meghatározza legalább a termelői szervezetek vagy a hasonló felszereléssel halászó hajók csoportjai számára kiosztott kvótákat.

(4) Az éves halászati tervet legkésőbb minden év január 31-ig el kell juttatni a Bizottsághoz. Az éves halászati terv vagy a kvótagazdálkodásra irányuló egyedi módszer bármely ezt követő módosítását legkésőbb tíz nappal az adott módosítás által érintett tevékenység megkezdése előtt el kell juttatni a Bizottsághoz.

(5) A lobogó szerinti tagállam meghozza az e bekezdés szerinti intézkedéseket, amennyiben a lobogója alatt közlekedő valamely hajó:

- a) elmulasztott eleget tenni a 17. cikk (3) bekezdésében említett jelentéstételi kötelezettségének;
- b) a 26. cikkben említett szabálysértést követett el.

A lobogó szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy a fizikai vizsgálatokra saját felügyelete alatt a kikötőiben kerüljön sor, vagy azokat egy általa kijelölt másik személy végezze, amennyiben a hajó nem egy közösségi kikötőben tartózkodik.

A lobogó szerinti tagállam előírhatja a hajó számára, hogy amikor az egyéni kvóta kimerítettnek tekinthető, haladéktalanul hajózzon egy, a tagállam által kijelölt kikötőbe.

(6) A tagállamok legkésőbb minden év január 31-ig jelentést tesznek a Bizottságnak a megelőző évre vonatkozó éves halászati tervük végrehajtásáról. A jelentésnek tartalmaznia kell a következőket:

- a) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal halászatában ténylegesen részt vevő hajók száma;
- b) az egyes hajók fogása; és
- c) az egyes hajók által az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren halászattal töltött napok száma.

(7) Egy tagállam állampolgárai és egy szerződő fél között olyan magánjellegű kereskedelmi megállapodást kötni, amely alapján az említett tagállam lobogója alatt közlekedő halászhajót egy szerződő fél tonhalkvótája keretében használnak halászatra, kizárólag az érintett tagállam és az ICCAT engedélyével lehet; az érintett tagállam tájékoztatja erről a Bizottságot.

(8) A tagállamok minden év március 1-jéig megküldik a Bizottság részére az állampolgáraik és valamely szerződő fél között létrejött magánjellegű kereskedelmi megállapodásokra vonatkozó információkat.

(9) A (8) bekezdésben említett információ az alábbi elemeket tartalmazza:

- a) az adott tagállam lobogója alatt közlekedő valamennyi olyan halászhajó listája, amely a kékúszójú tonhal aktív halászatára jogosult, a magánjellegű kereskedelmi megállapodásnak megfelelően;
- b) a hajóknak a közösségi halászflootta-nyilvántartásról szóló 2003. december 30-i 26/2004/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ I. mellékletében meghatározott belső száma;
- c) a magánjellegű kereskedelmi megállapodások hossza;
- d) a tagállam hozzájárulása a magánjellegű kereskedelmi megállapodáshoz;
- e) az érintett szerződő fél neve.

⁽¹⁾ HL L 5., 2004.1.9., 25. o. A legutóbb az 1799/2006/EK rendelettel (HL L 341., 2006.12.7., 26. o.) módosított rendelet.

(10) A Bizottság haladéktalanul megküldi az ICCAT ügyvezető titkárságának a (9) bekezdésben említett információkat.

(11) A Bizottság biztosítja, hogy a szerződő felek kékúszójú-tonhal-kvótájának azon százaléka, amely az 1936/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 8b. cikkével összhangban közösségi halász-hajók bérlésére használható fel, ne haladja meg a 2007., 2008., illetve 2009. évi teljes kvóta 60, 40, illetve 20 %-át.

(12) 2010-ben és az azt követő években tilos közösségi halászhajóknak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal halászata céljából való bérlése.

(13) Minden egyes tagállam biztosítja, hogy a kékúszójú tonhal halászatával foglalkozó, bérelt halászhajóinak száma és a bérlés időtartama arányban álljon a bérbeadó állam számára kiosztott kvótával.

III. FEJEZET

TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

5. cikk

Halászati tilalmi időszak

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal 24 méternél nagyobb, horogsorral felszerelt nyílt tengeri hajókkal történő halászata a június 1-jétől december 31-ig tartó időszakban tilos, a ny. h. 10°-tól nyugatra és az é. sz. 42°-tól északra fekvő terület kivételével.

(2) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal erszéyes kerítőhálóval történő halászata a július 1-jétől december 31-ig tartó időszakban tilos.

(3) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal csalit használó hajókkal történő halászata november 15-től május 15-ig tilos.

(4) Az Atlanti-óceán keleti részén a kékúszójú tonhal nyílt tengeri vonóhálós hajókkal történő halászata a november 15-től május 15-ig tartó időszakban tilos.

6. cikk

Repülőgépek használata

Az egyezmény alá tartozó területen tilos repülőgépeknek vagy helikoptereknek a kékúszójú tonhal felkutatására történő használata.

⁽¹⁾ HL L 263., 2001.10.3., 1. o. A 869/2004/EK rendelettel (HL L 162., 2004.4.30., 8. o.) módosított rendelet.

7. cikk

Legkisebb méret

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal legkisebb fogható mérete 30 kg vagy 115 cm.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve és a 9. cikk sérelme nélkül, a kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*) legkisebb fogható mérete 8 kg vagy 75 cm a következő esetekben:

a) az Atlanti-óceán keleti részén csalival, pergetett horogsorral és nyílt tengeri vonóhálós hajóval fogott kékúszójú tonhal;

b) az Adriai-tengeren tenyésztés céljából kifogott kékúszójú tonhal.

(3) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel meghatározza azon csalival és pergetett horogsorral halászó hajók maximális számát, amelyek számára a kékúszójú tonhal halászata engedélyezett, valamint azon nyílt tengeri vonóhálós hajók számát, amelyek számára a kékúszójú tonhal járulékos fogásként való halászata engedélyezett. A csalival és pergetett horogsorral halászó hajók számát a kékúszójú tonhal célzott halászatában 2006-ban részt vevő közösségi hajók számában állapítják meg. A nyílt tengeri vonóhálós hajók számát azon közösségi hajók számában állapítják meg, amelyek számára 2006-ban engedélyezték a kékúszójú tonhal járulékos fogásként való halászatát.

(4) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elosztja a tagállamok között a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott hajószámot.

(5) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a 8 kg vagy 75 cm és 30 kg vagy 115 cm közötti méretű kékúszójú tonhalra vonatkozó közösségi kvóta legfeljebb 10 %-át a (3) és (4) bekezdésben említett, engedéllyel rendelkező hajóknak osztják ki, és ezen belül a 17 méternél rövidebb, csalival halászó hajók legfeljebb 200 tonna, egyedenként legalább 6,4 kg súlyú vagy 70 cm hosszúságú kékúszójú tonhalat foghatnak ki. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határoz a közösségi kvóta tagállamok közötti elosztásáról.

(6) A 8 és 30 kg közötti súlyú kékúszójú tonhalra vonatkozó közösségi kvóta legfeljebb 2 %-át a friss halat halászó, kisüzemi halászatot folytató hajóknak oszthatják ki az Atlanti-óceán keleti részén. A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határoz a közösségi kvóta tagállamok közötti elosztásáról.

(7) Az Atlanti-óceán keleti részén csalival, pergetett horog-sorral és nyílt tengeri vonóhálós hajóval kifogott kékúszójú tonhalra vonatkozó további különleges feltételeket az I. melléklet határozza meg.

8. cikk

A kékúszójú tonhalra vonatkozó mintavételi terv

(1) Minden egyes tagállam mintavételi programot hoz létre a kifogott kékúszójú tonhal méret szerinti darabszámának becslésére.

(2) A halketrecekben végzett, méret szerinti mintavételezést 100 tonnányi élő halanként 100 egyedden vagy a ketrecken lévő összes hal 10 %-án kell elvégezni. A méret szerinti mintát – hossz vagy súly alapján – a halgazdaság lehalászásakor, illetve a szállítás közben elpusztult halakon kell venni, összhangban a Task II. keretében az ICCAT által elfogadott adatküldési módszerrel.

(3) A több mint egy évig nevelt halakra vonatkozóan további mintavételi módszereket és technikákat kell kidolgozni.

(4) A mintavételt a lehalászás során véletlenszerűen, valamennyi ketrecre kiterjedően kell elvégezni. Az adott évben elvégzett mintavételre vonatkozó adatokat a következő év május 31-ig kell elküldeni az ICCAT számára.

9. cikk

Járulékos fogások

(1) A 7. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, minden halászhajó számára – akár aktívan halásznak a kékúszójú tonhalra, akár nem – legfeljebb 8 %-os járulékos fogás engedélyezett a kékúszójú tonhal tekintetében, melyek súlya 30 kg-nál kisebb, de legalább 10 kg kell legyen.

(2) Az (1) bekezdésben említett százalékos értéket e hajók teljes kékúszójútonhal-fogásában a kirakodásonkénti összes járulékos fogás egyedszáma vagy a százalékos súlyegyenérték alapján kell kiszámítani.

(3) A járulékos fogást le kell vonni a lobogó szerinti tagállam kvótájából. A kékúszójú tonhal halászati időszaka alatt tilos a tengerbe visszacobni az (1) bekezdésben említett járulékos fogásból származó elpusztult halakat, és azokat le kell vonni a lobogó szerinti tagállam kvótájából.

(4) A kékúszójú tonhal járulékos fogásainak kirakodására a 14. cikket és a 18. cikk (1) bekezdését kell alkalmazni.

10. cikk

Szabadidős horgászat

(1) Szabadidős horgászat esetében hajóutanként egynél több kékúszójútonhal-példány kifogása, fedélzeten való tárolása, átrakodása és kirakodása tilos.

(2) A szabadidős horgászat során fogott kékúszójú tonhalat tilos forgalomba hozni, kivéve ha az karitatív célokat szolgál.

(3) Minden tagállam nyilvántartja a szabadidős horgászatra vonatkozó fogási adatokat, és közli azokat a Bizottsággal. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT kutatási és statisztikai állandó bizottságának.

(4) Az egyes tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak a lehető legnagyobb mértékű biztosítására, hogy a szabadidős horgászat során élve kifogott kékúszójú tonhalakat – különösen a növedékegyedeket – visszaengedjék a tengerbe.

11. cikk

Sporthorgászat

(1) Az egyes tagállamok minden szükséges intézkedést meghoznak a sporthorgászat – elsősorban halászati engedélyek révén történő – szabályozására.

(2) A sportversenyek során fogott kékúszójú tonhalat tilos forgalomba hozni, kivéve ha az karitatív célokat szolgál.

(3) Minden tagállam nyilvántartja a sporthorgászatra vonatkozó fogási adatokat, és közli azokat a Bizottsággal. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT kutatási és statisztikai állandó bizottságának.

(4) Az egyes tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak a lehető legnagyobb mértékű biztosítására, hogy a sporthorgászat során élve kifogott kékúszójú tonhalakat – különösen a növedékegyedeket – visszaengedjék a tengerbe.

IV. FEJEZET

ELLENŐRZŐ INTÉZKEDÉSEK

12. cikk

A kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező hajók nyilvántartása

(1) A tagállamok 2008. január 31-ig elektronikus úton elküldik a Bizottságnak azon, lobogójuk alatt közlekedő hajók listáját, amelyek különleges halászati engedéllyel rendelkeznek az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal aktív halászatára.

(2) A Bizottság továbbítja ezt az információt az ICCAT ügyvezető titkárságának azzal a céllal, hogy a hajókat felvegyék a kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel rendelkező hajók ICCAT-nyilvántartásába.

(3) Az e cikk hatálya alá tartozó, az ICCAT nyilvántartásába fel nem vett közösségi hajók az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren nem halászhatnak, nem tarthatnak a fedélzeten, nem szállíthatnak, nem szállíthatnak át és nem rakodhatnak ki kékúszójú tonhalat.

(4) Az 1936/2001/EK rendelet 8a. cikkének (2), (4), (6), (7) és (8) bekezdésében a halászati engedélyekre vonatkozóan meghatározott szabályokat értelemszerűen alkalmazni kell.

13. cikk

A kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel rendelkező tonhalcsapdák nyilvántartása

(1) A tagállamok 2008. január 31-ig elektronikus úton elküldik a Bizottságnak azon jóváhagyott tonhalcsapdák listáját, amelyek különleges halászati engedéllyel rendelkeznek az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal halászatára. A listán fel kell tüntetni a tonhalcsapdák nevét és nyilvántartási számát.

(2) A Bizottság továbbítja a listát az ICCAT ügyvezető titkárságának azzal a céllal, hogy a tonhalcsapdákat felvegyék a kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel rendelkező tonhalcsapdák ICCAT-nyilvántartásába.

(3) Az ICCAT nyilvántartásában nem szereplő közösségi tonhalcsapdákkal az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren nem halászhatnak, azokban nem tárolhatnak, illetve azokból nem rakodhatnak át és nem rakodhatnak ki kékúszójú tonhalat.

(4) Az 1936/2001/EK rendelet 8a. cikkének (2), (4), (6), (7) és (8) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.

14. cikk

Kijelölt kikötők

(1) A tagállamok egy kirakodásra használt helyet vagy egy parthoz közeli helyet jelölnek ki (kijelölt kikötők), ahol engedélyzik a kékúszójú tonhal kirakodását vagy átrakodását.

(2) A tagállamok legkésőbb minden év április 1-jéig elküldik a Bizottság számára a kijelölt kikötők jegyzékét. A Bizottság minden év április 15. előtt továbbítja ezt az információt az ICCAT ügyvezető titkárságának. A jegyzék minden ezt követő

módosításáról a változás hatálybalépésének időpontja előtt legalább 15 nappal értesíteni kell a Bizottságot, amely továbbítja azt az ICCAT ügyvezető titkárságának.

(3) A 12. cikkben említett hajók számára az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren halászott kékúszójú tonhal bármely mennyiségének kirakodása és/vagy átrakodása a szerződő felek és a tagállamok által az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően kijelölt kikötőkön kívül más helyen tilos.

(4) Ezt a rendelkezést az Atlanti-óceán keleti részén csalival, pergetett horogsorral és nyílt tengeri vonóhálós hajóval fogott kékúszójú tonhal kirakodására és átrakodására kell alkalmazni, az I. mellékletben foglalt különleges feltételeknek megfelelően.

15. cikk

Nyilvántartási követelmények

(1) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ (6. és 8. cikkének) való megfelelés mellett, a 12. cikkben említett közösségi hajó kapitánya a II. mellékletben felsorolt információkat adott esetben bejegyzi a hajónaplóba.

(2) A 12. cikkben említett, közös halászati műveletben részt vevő közösségi hajó kapitánya ezenfelül a következő információkat jegyzi be a hajónaplóba:

a) amennyiben a fogást a fedélzeten tárolják vagy halketrecbe szállítják át:

— a közös halászati művelet során végzett fogás napja és időpontja,

— a közös halászati művelet során végzett fogás helye (földrajzi hosszúság/szélesség),

— a fedélzeten tárolt vagy halketrecbe átszállított kékúszójú tonhal-fogás,

— a halászhajó neve és nemzetközi rádióhívó jele,

b) a közös halászati műveletben részt vevő, de a halak átszállításában nem közreműködő hajók esetében:

— a közös halászati művelet napja és időpontja,

— a közös halászati művelet helye (földrajzi hosszúság/szélesség),

⁽¹⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb az 1098/2007/EK rendelettel (HL L 248., 2007.9.22., 1. o.) módosított rendelet.

— nyilatkozat arról, hogy az adott hajó halászsákmányt nem tárolt a fedélzeten, illetve nem szállított át halketrecbe,

— a fogást végző halászhajó(k) neve és nemzetközi rádióhívó jele.

(3) Ha a közös halászati műveletben részt vevő halászhajó nyilatkozik a halászeszközzel fogott kékúszójú tonhal mennyiségéről, a kapitány minden egyes fogás esetében jelzi, hogy melyik hajó(k) lobogó szerinti államának kvótájából kell levonni a kifogott halászsákmányt.

16. cikk

Közös halászati műveletek

(1) Az egy vagy több tagállam lobogója alatt közlekedő hajók részvételével folytatott közös kékúszójú tonhal-halászati műveletekre engedélyt adni csak az érintett, lobogó szerinti tagállam(ok) beleegyezésével lehet.

(2) Az engedély kérelmezésekor a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a közös halászati műveletben részt vevő halászhajóiktól részletes információkat szerezzenek a közös halászati művelet időtartamáról, a részt vevő hajók üzemeltetőiről és az érintett fogásokra vonatkozó, hajók közötti elosztási kulcsról.

(3) Minden tagállam továbbítja a Bizottságnak a (2) bekezdésben említett információkat. A Bizottság azonnal továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

17. cikk

Fogási jelentés

(1) A 12. cikkben említett halászhajók kapitányai fogási jelentést küldenek a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak, amelyben feltüntetik a kékúszójú tonhal kifogott mennyiségét, beleértve azt az esetet is, ha nem volt fogás.

(2) Az első fogási jelentést legkésőbb az Atlanti-óceán keleti részére vagy a Földközi-tengerre való belépést vagy a halászati út megkezdését követő tíz nap elteltével kell elküldeni. Közös halászati művelet esetén a halászhajó kapitánya minden fogás esetében jelzi, hogy melyik hajó(k) lobogó szerinti államának kvótájából kell levonni a fogásokat.

(3) Minden év június 1-jétől a halászhajó kapitánya ötnaponta fogási jelentést küld a kékúszójú tonhal kifogott mennyiségéről, beleértve azt az esetet is, ha nem volt fogás.

(4) A fogási jelentések kézhezvételét követően minden tagállam elektronikus úton vagy más módon továbbítja azokat a Bizottságnak. A Bizottság azonnal továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

(5) A tagállamok minden hónap 15. napja előtt számítógéppel olvasható formában értesítik a Bizottságot az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren fogott kékúszójú tonhalnak a lobogójuk alá tartozó hajók által az előző hónapban kirakodott, átrakodott, csapdába ejtett vagy halketrecben elhelyezett mennyiségeiről. A Bizottság azonnal továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

18. cikk

Kirakodás

(1) A 2847/93/EGK rendelet 7. cikkétől eltérve, az e rendelet 12. cikkében említett közösségi hajó kapitánya vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával értesíti a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy a szerződő fél illetékes hatóságát a következőkről:

a) az érkezés várható időpontja;

b) a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége;

c) arra az övezetre vonatkozó információ, ahol a fogás történt.

(2) Ha nem a lobogó szerinti tagállam kijelölt kikötőjében történik a kirakodás, az adott tagállam illetékes hatósága a kirakodás befejezését követő 48 órán belül kirakodási jelentést küld a hajó lobogó szerinti hatóságának.

(3) Ezt a rendelkezést az Atlanti-óceán keleti részén csalival, pergetett horogsorral és nyílt tengeri vonóhálós hajóval fogott kékúszójú tonhal kirakodására nem kell alkalmazni.

19. cikk

Átrakodás

(1) A 2847/93/EGK rendelet 11. cikkétől eltérve, az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal tengeren történő átrakodása tilos, a nagyméretű, horogsoros tonhalhalászó hajók által végzett átrakodásokra vonatkozó program létrehozásáról szóló 2005[06] sz. ICCAT-ajánlás módosított változatával összhangban halászó nagyméretű, horogsoros tonhalhalászó hajók kivételével.

(2) A fogadó hajó (halászhajó vagy halfeldolgozó hajó) kapitánya vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább 48 órával továbbítja a használni kívánt kikötő szerinti tagállam illetékes hatóságának a következő információkat:

- a) az érkezés várható időpontja;
- b) a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége;
- c) arra a földrajzi területre vonatkozó információ, ahol az átrakodni kívánt kékúszójú tonhal fogása történt;
- d) a fogást végző, a kékúszójú tonhalat átadó halászhajó neve és a kékúszójútonhal-halászatra jogosult halászhajókra vonatkozó ICCAT-nyilvántartás szerinti száma;
- e) a fogadó hajó neve és a kékúszójútonhal-halászatra jogosult halászhajókra vonatkozó ICCAT-nyilvántartás szerinti száma;
- f) az átrakodni kívánt kékúszójú tonhal mennyisége.

(3) A fogást végző halászhajók kizárólag a lobogójuk szerinti állam által előzetesen kiadott engedély birtokában végezhetnek átrakodást.

(4) A fogást végző halászhajó kapitánya az átrakodás megkezdése előtt tájékoztatja lobogó szerinti államát a következőkről:

- a) az átrakodni kívánt kékúszójú tonhal mennyisége;
- b) az átrakodás napja és az átrakodási kikötő;
- c) a fogadó hajó neve, lajstromszáma és felségjelzése, valamint a kékúszójú tonhal halászatára jogosult halászhajókra vonatkozó ICCAT-nyilvántartás szerinti száma;
- d) a tonhalfogás földrajzi helye.

(5) Az átrakodási kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága:

- a) érkezéskor átvizsgálja a fogadó hajót, ellenőrzi a rakományt és az átrakodásra vonatkozó dokumentációt;
- b) az átrakodás befejezését követő 48 órán belül átrakodási jelentést küld a fogást végző hajó lobogója szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(6) A 12. cikkben említett közösségi hajó kapitánya kitölti és a hajó lobogója szerinti tagállam hatóságainak továbbítja az ICCAT átrakodási nyilatkozatot. A nyilatkozatot a III. mellékletben meghatározott formátumnak megfelelően, a kikötőben való átrakodás időpontjától számított 15 napon belül kell továbbítani.

20. cikk

Ketreces haltartási műveletek

(1) Az a tagállam, amelynek joghatósága alá egy adott, kékúszójú tonhalakat hizláló vagy tenyésztő gazdaság tartozik, megfigyelő által hitelesített jelentést küld a ketreces haltartásról a művelet befejezésétől számított egy héten belül a tonhalat halászó hajók lobogója szerinti tagállamoknak vagy szerződő feleknek, valamint a Bizottságnak. A Bizottság azonnal továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának. A jelentés tartalmazza az 1936/2001/EK rendelet 4b. cikkében említett, ketrecbe zárásról szóló nyilatkozatban foglalt információkat.

(2) Amennyiben a hizláló vagy tenyésztő gazdaság a nyílt tengeren található, az (1) bekezdést értelemszerűen azokra a tagállamokra kell alkalmazni, amelyekben a hizláló vagy tenyésztő gazdaságért felelős természetes vagy jogi személyek lakóhelye/székhelye található.

(3) A ketrecbe történő áthelyezés megkezdése előtt a hizláló vagy tenyésztő halgazdaság szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a fogást végző hajó lobogója szerinti tagállamot vagy szerződő felet a lobogója szerinti halászhajók által fogott halmennyiségek ketrecbe történő áthelyezéséről.

A fogást végző hajó lobogója szerinti tagállam felkéri a hizláló vagy tenyésztő halgazdaság szerinti tagállam illetékes hatóságát, hogy foglalja le a fogásokat, és a halakat engedje vissza a tengerbe, amennyiben a kapott információk alapján úgy ítéli meg, hogy:

- a) a halfogást bejelentő hajó nem rendelkezik elegendő egyedi kvótával a ketrecben tartott kékúszójú tonhal halászatára;
- b) a halak mennyiségét nem megfelelő módon jelentették be és nem vették figyelembe az alkalmazandó kvóta kiszámításánál;
- c) a halfogást bejelentő hajó nem rendelkezik engedéllyel kékúszójú tonhal halászatára.

(4) A közösségi halászhajó kapitánya a III. mellékletben meghatározott formátumnak megfelelően kitölti az ICCAT átszállítási nyilatkozatot, és azt legkésőbb a vontatóhajóra vagy ketrecbe történő átszállítást követő 15 napon belül továbbítja a lobogó szerinti tagállamnak vagy szerződő félnek. Az átszállítási nyilatkozat a halketrechez való szállítás során kíséri az átszállított halakat.

21. cikk

Tonhalcsapdával végzett műveletek

(1) A tonhalcsapdával végzett valamennyi halászati tevékenység végeztével feljegyzik a csapdák által kifogott mennyiségeket, és a fogási jelentést elektronikus úton vagy más módon a halászati tevékenység befejezését követő 48 órán belül elküldik azon tagállam illetékes hatóságának, ahol a tonhalcsapda található.

(2) A fogási jelentések kézhezvételét követően minden tagállam elektronikus úton továbbítja azokat a Bizottságnak. A Bizottság azonnal továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

22. cikk

A kikötőben vagy a halgazdaságban végzett ellenőrzés

(1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kékúszójú tonhal halászatára jogosult hajók ICCAT-nyilvántartásában szereplő, a kijelölt kikötőbe az Atlanti-óceán keleti részén vagy a Földközi-tengeren fogott kékúszójú tonhal kirakodása és/vagy átrakodása céljából behajózó valamennyi hajón kikötői ellenőrzést végezzenek.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a joghatóságuk alá tartozó hizlaló vagy tenyésztő halgazdaságokban végzett valamennyi ketreces haltartási művelet ellenőrzésének biztosítására.

(3) Amennyiben a hizlaló vagy tenyésztő gazdaság a nyílt tengeren található, a (2) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen azokra a tagállamokra kell alkalmazni, amelyekben a hizlaló vagy tenyésztő gazdaságért felelős természetes vagy jogi személyek lakóhelye/székhelye található.

23. cikk

Ellenőrzés

(1) A tagállamok többek között a VMS (hajómegfigyelési rendszer) adatai alapján ellenőrzik a hajónaplók benyújtásának tényét, valamint a hajónaplókba, az átszállítási/átrakodási nyilatkozatokba és a fogási nyilatkozatokba bejegyzett vonatkozó információk helyállóságát.

(2) A tagállamok adminisztratív ellenőrzéseket végeznek valamennyi kirakodás, átrakodás vagy ketreces haltartás vonat-

kozásában a hajónaplóba bejegyzett fajonkénti mennyiségek vagy az átrakodási nyilatkozatban rögzített fajonkénti mennyiségek, valamint a kirakodási nyilatkozatban vagy a ketrecbe zárásról szóló nyilatkozatban rögzített mennyiségek, illetve bármely egyéb érintett dokumentumban – többek között a számlán és/vagy értékesítési bizonylatban – szereplő mennyiségek összevetésével.

24. cikk

Az ICCAT közös nemzetközi ellenőrzési rendszere

(1) A Közösségben alkalmazni kell az ICCAT negyedik rendes ülésén (Madrid, 1975. november) elfogadott – és e rendelet IV. mellékletében foglalt – közös nemzetközi ellenőrzési rendszert.

(2) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhal halászatára jogosult halászhajókkal rendelkező tagállamok ellenőroket jelölnek ki, és e rendszer keretében ellenőrzéseket végeznek a tengeren.

(3) A Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv közösségi ellenőroket jelölhet ki a rendszer keretében.

(4) A Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv a Közösség nevében összehangolja a felügyeleti és ellenőrzési tevékenységet. E célból az érintett tagállamokkal összhangban olyan közös ellenőrzési programokat dolgozhat ki, amelyek lehetővé teszik, hogy a Közösség teljesítse a rendszer keretében vállalt kötelezettségeit. Azok a tagállamok, amelyeknek hajói részt vesznek a kékúszójú tonhal halászatában, meghozzák a szükséges intézkedéseket, hogy elősegítsék e programok végrehajtását, különösen a szükséges emberi és anyagi erőforrások, valamint telepítésük időszakai és területei tekintetében.

(5) A tagállamok minden év április 1-jéig értesítik a Bizottságot azon ellenőroket és ellenőrhajókat nevével, amelyeket a következő év során a rendszerben való részvételre ki akarnak jelölni. Ezeknek az információknak a felhasználásával a Bizottság a tagállamokkal együttműködve minden évben előzetes tervet dolgoz ki a Közösségnek a rendszerben való évi részvételéről, és azt elküldi az ICCAT titkárságának és a tagállamoknak.

25. cikk

Megfigyelési program

(1) Minden tagállam gondoskodik a 15 méternél hosszabb halászhajói megfigyelési programban való részvételéről, amely legalább a következőkre terjed ki:

a) az aktív halászatot folytató erszéynyes kerítőhálós hajóik 20 %-a. Közös halászat esetén a művelet ideje alatt megfigyelő van jelen;

- b) az aktív halászatot folytató nyílt tengeri vonóhálós halászhajók 20 %-a;
- c) az aktív halászatot folytató horogsoros halászhajók 20 %-a;
- d) az aktív halászatot folytató, csalit használó halászhajók 20 %-a;
- e) a tonhalcsapdák begyűjtését végző hajók 100 %-a.

A megfigyelők feladata elsősorban a következőkre terjed ki:

- a) annak vizsgálata, hogy a hajó megfelel-e ennek a rendelkezésnek;
- b) a halászati tevékenységekre vonatkozó információk rögzítése és jelentése;
- c) a fogások megfigyelése és mennyiségi becslése, valamint a hajónaplóba bejegyzett adatok ellenőrzése;
- d) az ICCAT védelmi intézkedéseit esetlegesen megsértő halászati tevékenységet folytató hajók megfigyelése és feljegyzése.

A megfigyelő mindezek mellett az ICCAT felkérésére tudományos munkát is végez az ICCAT kutatási és statisztikai állandó bizottságától kapott utasítások alapján, többek között begyűjti az ICCAT által meghatározott, a Task II. módszerrel kapcsolatos adatokat.

(2) Minden olyan tagállam, amelynek joghatósága alá a kékúszójú tonhalakat hizláló vagy tenyésztő gazdaság tartozik, biztosítja megfigyelő jelenlétét a kékúszójú tonhalak valamennyi ketrecbe helyezésénél és a halak gazdaságból történő begyűjtése során.

A megfigyelők feladata elsősorban a következőkre terjed ki:

- a) annak megfigyelése, hogy a halgazdaságban folytatott tevékenységek megfelelnek-e az 1936/2001/EK rendelet 4a., 4b. és 4c. cikkének;
- b) a 20. cikkben említett ketreces haltartásról szóló jelentés hitelesítése;
- c) az ICCAT felkérésére tudományos munkák – például mintagyűjtés – végzése az ICCAT kutatási és statisztikai állandó bizottságának utasításai alapján.

26. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok végrehajtási intézkedéseket hoznak a lobo-gójuk alá tartozó azon hajók tekintetében, amelyek esetében saját nemzeti jogszabályaik alapján megállapították, hogy nem felelnek meg a 4., 5., 7., 14., 15., 16., 17. és 19. cikk rendelkezéseinek. Az említett intézkedések – a szabálysértés súlyosságától függően és a nemzeti jogszabályoknak megfelelően – magukban foglalhatják különösen a következőket:

- a) pénzbírság;
- b) a tiltott halászateszköz és fogás lefoglalása;
- c) a hajó lefoglalása;
- d) a halászati engedély felfüggesztése vagy visszavonása;
- e) adott esetben a halászati kvóta csökkentése vagy visszavonása.

(2) Minden olyan tagállam, amelynek joghatósága alá egy adott kékúszójú tonhal-gazdaság tartozik, végrehajtási intézkedéseket hoz a gazdasággal szemben, amennyiben arról – saját nemzeti jogszabályainak megfelelően – megállapította, hogy nem felel meg e rendelet 20. cikkének és 25. cikke (2) bekezdésének, valamint az 1936/2001/EK rendelet 4a., 4b. és 4c. cikkének. Az említett intézkedések – a szabálysértés súlyosságától függően és a nemzeti jogszabályoknak megfelelően – magukban foglalhatják különösen a következőket:

- a) pénzbírság;
- b) a gazdaság tagságának felfüggesztése vagy visszavonása a hizláló halgazdaságok nyilvántartásában;
- c) bizonyos mennyiségű kékúszójú tonhal ketreces tartásának vagy forgalomba hozatalának tilalma.

27. cikk

Piaci intézkedések

(1) Tilos az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*) közösségi kereskedelme, kirakodása, behozatala, kivitele, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése, újrakivitele és átrakodása, amennyiben e tevékenységeket nem kíséri az e rendeletben előírt pontos, teljes körű és hitelesített dokumentáció.

(2) Tilos minden olyan halászahajó által az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben fogott kékúszójú tonhal (*Thunnus thynnus*) közösségi kereskedelme, behozatala, kirakodása, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése, feldolgozása, kivitele, újrakivitele és átrakodása, amely hajó lobogó szerinti állama nem rendelkezik kvótával, fogási korlátozással vagy halászati erőkifejtési részesedéssel az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhal halászatára az ICCAT gazdálkodási és védelmi intézkedési alapján, illetve amely lobogó szerinti állam halászati lehetőségei kimerültek. Az ICCAT titkárságától kapott információk alapján a Bizottság valamennyi tagállamot tájékoztatja arról, ha valamely szerződő fél kvótája kimerült.

(3) Tilos minden olyan hizlaló vagy tenyésztő kékúszójú-tonhal-gazdaságból származó hal közösségi kereskedelme, behozatala, kirakodása, feldolgozása és kivitele, amely nem felel meg a kékúszójútonhal-gazdaságokról szóló 2006[07] sz. ICCAT-ajánlásnak.

28. cikk

Átváltási együtthatók

A feldolgozott kékúszójú tonhal kerekített tömeg-egyenértékének kiszámításához az ICCAT kutatási és statisztikai állandó bizottsága által elfogadott átváltási együtthatókat kell alkalmazni.

29. cikk

Finanszírozás

Az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 21. cikke a) pontja i. alpont-

jának alkalmazásában, 2014. december 31-ig az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervet a 2371/2002/EK rendelet 5. cikke szerinti helyreállítási tervnek kell tekinteni.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Az 520/2007/EK rendelet módosítása

Az 520/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a 6. és a 11. cikket el kell hagyni;
2. a IV. mellékletben a kékúszójú tonhalra vonatkozó bejegyzést el kell hagyni.

31. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2008. január 1-jétől kell alkalmazni.

A 29. cikket azonban 2007. június 13-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 17-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. SILVA

⁽¹⁾ HL L 223., 2006.8.15., 1. o.

I. MELLÉKLET

Az Atlanti-óceán keleti részén csalival, pergetett horogsorral és nyílt tengeri vonóhálóval halászó hajókra alkalmazandó különleges feltételek

1. a) Minden tagállam biztosítja, hogy azokról a halászhajókról, amelyek számára különleges halászati engedélyt állított ki, jegyzéket készít, amelyben a 26/2004/EK bizottsági rendelet I. mellékletében meghatározottak szerint feltünteti a hajók nevét és közösségi flotta-nyilvántartási számát. A tagállamok csak abban az esetben állítják ki a különleges halászati engedélyt, ha a hajót előzőleg bejegyezték a kékúszójú tonhal halászatára jogosult hajókra vonatkozó ICCAT-nyilvántartásba.
- b) A tagállamok 2008. április 1-jéig számítógéppel olvasható formában elküldik a Bizottságnak az a) alpontban említett jegyzéket, és annak minden későbbi módosítását.
- c) Az a) alpontban említett jegyzék minden módosítását legalább öt nappal azt megelőzően kell megküldeni a Bizottságnak, hogy az említett jegyzékbe újonnan felvett hajó belépne az Atlanti-óceán keleti részére. A Bizottság azonnal továbbítja a módosításokat a ICCAT titkársága számára.
2. a) Az e melléklet 1. pontjában említett hajók számára az Atlanti-óceán keleti részén halászott kékúszójú tonhal bármely mennyiségének kirakodása és/vagy átrakodása a tagállamok vagy a szerződő felek által kijelölt kikötőkön kívül más helyen tilos.
- b) A tagállamok egy kirakodásra használt helyet vagy egy parthoz közeli helyet jelölnek ki (kijelölt kikötők), ahol engedélyezik a kékúszójú tonhal kirakodását vagy átrakodását.
- c) A tagállamok legkésőbb minden év április 1-jéig elküldik a Bizottság számára a kijelölt kikötők jegyzékét. A Bizottság minden év április 15. előtt továbbítja ezt az információt az ICCAT ügyvezető titkárságának. A jegyzék minden ezt követő módosításáról a változás hatálybalépésének időpontja előtt legalább 15 nappal értesíteni kell a Bizottságot, amely továbbítja azt az ICCAT ügyvezető titkárságának.
3. A 2847/93/EKG rendelet 7. cikkének rendelkezéseitől eltérve, az annak a cikknek az 1. és 2. pontjában említett közösségi hajó kapitánya vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával értesíti a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy a szerződő fél illetékes hatóságát a következőkről:
 - a) az érkezés várható időpontja;
 - b) a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége;
 - c) arra az övezetre vonatkozó információ, ahol a fogás történt.
4. Minden tagállam bevezeti a fogási jelentések rendszerét, amely biztosítja a hajók által használt kvóták hatékony nyomon követését.
5. A kékúszójútonhal-fogások, az értékesítési módszerektől függetlenül, nem hozhatók forgalomba a végső fogyasztók számára elérhető kiskereskedelmi piacon, kivéve ha azokon megfelelő jelöléssel és címkézéssel jelzik a következőket:
 - a) a faj, a használt halász eszköze;
 - b) a fogás helye és napja.
6. Azok a tagállamok, amelyeknek csalit használó hajói az Atlanti-óceán keleti részén kékúszójú tonhal halászatára jogosultak, farokcímke használatát vezetik be a következők szerint:
 - a) a farokcímkeket közvetlenül a kirakodás után kell elhelyezni valamennyi kékúszójútonhal-példányon;
 - b) a farokcímkek egyedi azonosító számmal rendelkeznek, amelyeket be kell vezetni a kékúszójú tonhalra vonatkozó statisztikákba, és minden tonhalat tartalmazó csomag külsején fel kell tüntetni.

II. MELLÉKLET

A hajónaplóra vonatkozó követelmények:

A hajónaplóval kapcsolatos általános alapkövetelmények

1. A hajónapló oldalait számozni kell.
2. A hajónaplót minden nap (éjfélig) vagy minden kikötőbe érkezés előtt ki kell tölteni.
3. A hajónaplót tengeren végzett ellenőrzés esetére ki kell tölteni.
4. Az egyes oldalak egy másolatának a hajónaplóban kell maradnia.
5. A hajónaplót egy műveleti év időtartamig kell a fedélzeten tartani.

A hajónapló tartalmára vonatkozó alapkövetelmények

1. A kapitány neve és címe.
2. A kihajózások napja és az indulási kikötő, az érkezések napja és az érkezési kikötő.
3. A hajó neve, lajstromozási száma, ICCAT-száma és (adott esetben) IMO-száma. Közös halászati művelet esetén a műveletben részt vevő valamennyi hajó neve, lajstromozási száma, ICCAT-száma és (adott esetben) IMO-száma.
4. Halászeszközök:
 - a) FAO-típuskód;
 - b) méret (hossz, szembőség, horgok száma ...).
5. A halászati út minden napján (legalább) egy sor bejegyzés a tengeren végzett műveletekről, a következők feltüntetésével:
 - a) tevékenység (halászat, hajózás ...);
 - b) földrajzi helymeghatározás: pontos napi helymeghatározás (fokban és percben), minden halászati művelet esetén vagy délben, ha az adott napon semmiféle halászati tevékenységet nem folytattak;
 - c) fogások feljegyzése:
6. A fajok meghatározása:
 - a) FAO-kód szerint;
 - b) kerekített tömeg kg-ban naponta.
7. A kapitány aláírása.
8. A megfigyelő aláírása (adott esetben).
9. Súlymérési módszerek: becslés, mérlegelés a fedélzeten.
10. A hajónaplót a halak élősúlya szerint kell vezetni, és fel kell tüntetni az értékeléskor használt átváltási együtthatókat.

A kirakodás, átrakodás/átszállítás esetén bejegyzendő alapvető információk:

1. a kirakodás/átrakodás/átszállítás napja és a kikötő;
2. termékek:
 - a) kiszerezés;
 - b) a halak vagy ládák száma és kg-ban megadott mennyisége;
3. a hajó kapitányának vagy a hajózási ügynöknek az aláírása.

III. MELLÉKLET

ICCAT átszállítási/átrakodási nyilatkozat

Nyomtatvány száma ICCAT ÁTSZÁLLÍTÁSI/ÁTRAKODÁSI NYILATKOZAT

Vontató-/szállítóhajó**Halászhajó**

A hajó neve és rádióhívó jele:

A hajó neve és rádióhívó jele:

Felségjelzés:Felségjelzés:

A lobogó szerinti állam által kiadott engedély száma:

A lobogó szerinti állam által kiadott engedély száma:

Nemzeti nyilvántartási szám:

Nemzeti nyilvántartási szám:

ICCAT nyilvántartási szám:

ICCAT nyilvántartási szám:

IMO-szám:

Külső azonosító jelek:

A halászati hajónapló lapjainak száma:

Nap Hónap Óra Év

A halászhajó kapitányának neve:

A vontató-/szállítóhajó kapitányának neve:

AZ ÁTRAKODÁS/ÁTSZÁLLÍTÁS HELYE

Kihajózás időpontja helye: Visszaérkezés időpontja helye:

Aláírás:

Aláírás:

Átszállítás/Átrakodás:

Átrakodás esetén tüntesse fel a súlyt (kg)

Élő hal átadása esetén adja meg az egység számát és az élő súlyt.

Kikötő	Tenger Földrajzi szélesség/hosszúság		Fajok	Egységek száma Halak száma	Termék-típus	Termék-típus	Termék-típus	Termék-típus	Termék-típus	További átszállítások/átrakodások
					Élő	Egész	Belezett	Fej nélkül	Filézett	
										Dátum:
										Helymeghatározás:
										Engedély száma:
										Átadó hajó kapitányának aláírása:
										Fogadó hajó neve:
										Felségjelzés:
										ICCAT nyilvántartási szám:
										IMO-szám:
										A hajó kapitányának aláírása:
										Dátum:
										Helymeghatározás:
										Engedély száma:
										Átadó hajó kapitányának aláírása:
										Fogadó hajó neve:
										Felségjelzés:
										ICCAT nyilvántartási szám:
										IMO-szám:
										A hajó kapitányának aláírása:

ICCAT megfigyelő aláírása (adott esetben):

Kötelezettségek átszállítás/átrakodás esetén:

1. Az átszállítási/átrakodási nyilatkozat eredeti példányát át kell adni a fogadó vontató-/halfeldolgozó/szállítóhajónak.
2. Az átszállítási/átrakodási nyilatkozat másodpéldányát a halászó hajó őrzi meg.
3. Minden további átadási vagy átrakodási műveletre engedélyt kell kérni a hajó működési engedélyét kiállító szerződő féltől.
4. Az átszállítási/átrakodási nyilatkozat eredeti példányát a halat a halgazdaságba vagy a kirakodási helyre szállító fogadó hajó őrzi meg.
5. Az átszállítást vagy átrakodást a műveletben részt vett valamennyi hajó hajónaplójába be kell vezetni.

IV. MELLÉKLET

Az ICCAT közös nemzetközi ellenőrzési rendszere

Az ICCAT-bizottság negyedik rendes éves ülésén (Madrid, 1975. november) a következőkben állapodott meg:

Az egyezmény IX. cikkének (3) bekezdése alapján az ICCAT-bizottság ajánlásában a nemzeti joghatóságon kívül eső vizek nemzetközi ellenőrzésére vonatkozóan a következő rendelkezések elfogadására tesz javaslatot az egyezmény és az egyezmény alapján elfogadott hatályos intézkedések alkalmazásának biztosítása érdekében:

1. Az ellenőrzéseket a szerződő kormányok halászati ellenőrzési szolgálatainak ellenőrei hajtják végre. Az e feladat elvégzésére a nemzeti kormányok által kijelölt ellenőrök nevét el kell küldeni az ICCAT-bizottságnak.
2. Az ellenőröket szállító hajók az ICCAT-bizottság által jóváhagyott egyedi lobogó vagy jelzőlobogó alatt hajóznak annak jelzésére, hogy az ellenőrök nemzetközi ellenőrzési feladatokat végeznek. Az e célra használt hajók nevét, amelyek lehetnek különleges ellenőrhajók vagy halászhajók is, a lehető leghamarabb el kell küldeni az ICCAT-bizottságnak.
3. Az ellenőrök azonosító okmányt tartanak maguknál, amelyet az ICCAT-bizottság által jóváhagyott formában a lobogó szerinti állam hatóságai állítanak ki és adják át nekik kinevezésükkor, feltüntetve bennük, hogy az ellenőr az ICCAT-bizottság által jóváhagyott rendelkezések alapján intézkedéseket hozhat.
4. A 9. pont alapján elfogadott rendelkezésekre is figyelemmel, az egyezmény területén a nemzeti joghatóságon kívül eső vizeken tonhalra vagy tonhalfélékre halászó hajónak meg kell állnia, ha erre egy ellenőrt szállító hajóról a nemzetközi jellkódex szerint utasítást kap, kivéve ha a hajó éppen halászati műveletet folytat, amely esetben megállási kötelezettségének a halászati művelet befejezését követően kell haladéktalanul eleget tennie. A hajó kapitánya ⁽¹⁾ engedélyt ad az ellenőrnek, és adott esetben az ellenőrt kísérő tanúnak, hogy a fedélzetre lépjen. A kapitány biztosítja, hogy az ellenőr megvizsgálhassa a fogásokat vagy a halászeszközt, valamint minden olyan okmányt, amelyet szükségesnek tart annak igazolására, hogy a hajó eleget tesz az ICCAT-bizottság hatályos ajánlásaiban az érintett hajó lobogó szerinti állama tekintetében meghatározott követelményeknek, és az ellenőr feltehet bármilyen, általa szükségesnek tartott kérdést.
5. Hajóra szálláskor az ellenőr bemutatja a 3. pontban említett okmányt. Az ellenőrzést úgy kell elvégezni, hogy a hajót minél kevésbé akadályozzák és zavarják, valamint hogy a fogott hal minősége ne romoljon. Az ellenőr azon tények vizsgálatára szorítkozik, amelyek az ICCAT-bizottságnak az érintett hajó lobogó szerinti államára vonatkozóan érvényes ajánlásaiban megállapított követelmények teljesítésének igazolásához szükségesek. A vizsgálat végzése során az ellenőr a kapitánytól bármilyen segítséget kérhet. Az ellenőrzésről az ICCAT-bizottság által jóváhagyott formában jelentést készít. Az ellenőr a hajó kapitányának jelenlétében aláírja a jelentést, aki a jelentéssel kapcsolatban észrevételeket tehet, és észrevételeit alá kell írnia. A jelentésről a hajó kapitánya és az ellenőr közzé teszi a másolatot kap, akik továbbítják azt a hajó lobogó szerinti tagállamának érintett hatóságai és az ICCAT-bizottság számára. Amennyiben az ajánlások megsértését állapítja meg, az ellenőr lehetőleg – az ICCAT-bizottságnak tett bejelentésnek megfelelően – a lobogó szerinti állam illetékes hatóságait és a lobogó szerinti állam bármely, közelben tartózkodó ellenőrhajóját is értesíti.
6. Az ellenőr utasításainak megtagadását vagy be nem tartását a hajó lobogó szerinti állama ugyanúgy szankcionálja, mint a saját ellenőrei által adott utasítások megtagadását vagy be nem tartását.
7. Az ellenőrök a rendszerből adódó feladataikat az ezen ajánlásban megállapított szabályoknak megfelelően látják el, de továbbra is nemzeti hatóságaik operatív ellenőrzése alatt maradnak és nekik tartoznak felelősséggel.
8. A szerződő kormányok az e megállapodás alapján működő külföldi ellenőrök jelentéseit a saját ellenőreik által készített jelentésekre vonatkozó nemzeti jogszabályoknak megfelelően kezelik és veszik figyelembe. E pont rendelkezései nem rónak a szerződő kormányokra olyan kötelezettséget, hogy a külföldi ellenőr által készített jelentésnek nagyobb bizonyító erőt tulajdonítsanak, mint amellyel az adott ellenőr saját országában rendelkezne. A szerződő kormányok együttműködnek annak érdekében, hogy előmozdítsák az e megállapodás keretében működő ellenőrök jelentéseivel kapcsolatos bírósági és egyéb jogi eljárásokat.

⁽¹⁾ A kapitány a hajó irányításáért felelős személy.

9. a) A szerződő kormányok minden év március 1-jéig tájékoztatják az ICCAT-bizottságot a rendszerben való részvételükkel kapcsolatos következő évi előzetes terveikről, és az ICCAT-bizottság javaslatokat tehet a szerződő kormányoknak az e területet érintő nemzeti tevékenységek összehangolására, beleértve az ellenőrök és az ellenőrköt szállító hajók számának megállapítását is.
- b) Az ezen ajánlásban meghatározott rendelkezéseket és az azokban való részvételi terveket a szerződő kormányoknak egymás között alkalmazniuk kell, hacsak nincs közöttük erre vonatkozóan más megállapodás; az ICCAT-bizottságot minden ilyen jellegű megállapodásról értesíteni kell.

Ez azonban csak azzal a feltétellel történhet, hogy az ellenőrzési rendszer végrehajtását felfüggesztik két szerződő kormány között abban az esetben, ha bármelyikük – egy adott megállapodás megkötéséig – erről értesítette az ICCAT-bizottságot.

10. a) A halászeszközt az arra az alterületre vonatkozó hatályos szabályok szerint kell megvizsgálni, ahol az ellenőrzést végzik. Az ellenőr a jelentésben megállapítja a jogsértés jellegét.
- b) Az ellenőrök valamennyi használt, illetve a fedélzeten használatra előkészített halászeszközt megvizsgálhatnak.
11. Az ellenőrök az érintett hajó lobogó szerinti tagállamára vonatkozóan érvényes ICCAT-bizottsági ajánlásokat láthatóan sértő, ellenőrzött halászeszközt az ICCAT-bizottság által jóváhagyott azonosító jelzéssel látják el, és ezt feltüntetik a jelentésben.
12. Az ellenőrök fényképeket készíthetnek a halászeszközzel oly módon, hogy azon látszódnak az eszköz azon részei, amelyek véleményük szerint nem felelnek meg a hatályos szabályoknak; ilyen esetben a lefényképezett tárgyakról a jelentésben listát készítenek, és a fényképek másolatát csatolják a lobogó szerinti állam számára küldött jelentésmásolathoz.
13. Az ellenőrök, az ICCAT-bizottság által meghatározott esetleges korlátozásokra is figyelemmel, megvizsgálhatják a fogásokat annak megállapítására, hogy azok megfelelnek-e az ICCAT-bizottság ajánlásainak. A vizsgálat eredményéről a lehető leghamarabb jelentést küldenek az ellenőrzött hajó lobogója szerinti állam hatóságai számára. (Kétéves jelentés 1974–75, II. rész).

ICCAT-jelzőlobogó:

